

Драги суграђани!

Замислите да се свакога јутра будите уз снажну буку која допире из џамија. Са врхова минарета, звучници громогласно шаљу поруке исламским верницима. Одјек арапских речи разлеже се над читавим градом. Кренућете на посао или повести децу у школу, корачајући добро познатим улицама којима се од скоро вијоре искључиво албанске заставе. Србске тробојке готово да више нису приметне у граду, иако се Ниш – макар званично – још увек налази на територији Републике Србије. На ретким изложима продавница још увек стоје србски натписи. А на пијацама, србских сељака више нема. Улазите у аутобус и тискате се у гомили људи који вичу и свађају се на албанском језику. Возач аутобуса појачава звук нишке радио-станице која емитује искључиво албанску народну музику. Стижете на посао и затичете колеге који успаничено причају о најновијем саопштењу „Албанске ослободилачке армије“ која је запретила терористичким нападима уколико власти Србије не пристану да се Ниш са околином прикључи великој албанској држави, чије су се границе приближиле Топлици и Јужној Морави. Забринуто размишљате о својој деци коју сте тог јутра одвели у школу која је некада носила име војда Карађорђа, а сада се зове „Исмаил Кадаре“. Да ли су добро? Какву ће будућност ваша деца имати у Нишу који више не препознајете као свој град?

Ако мислите да је ово само плод нечије маште и да се тако нешто не може догодити, размислите још једном. Недавно је у нишким медијима објављен податак да је само у периоду од јануара до септембра 2010. године близу 11.000 Албанаца пријавило своје пребивалиште на територији највеће нишке општине Медијана. Подсећамо да су управо

те 2010. године у Меровини ухапшена четири полицајаца који су – како је јавности саопштено – у дужем периоду уносили нетачне податке у службене исправе и тако омогућили већем броју косовских Албанаца да на основу лажних докумената пријаве пребивалиште на територији општине Меровина. Ако претпоставимо да се годишњи тренд од око 11.000 поднетих захтева наставио, лако долазимо до закључка да је број Албанаца који су до 2015. пријавили своје пребивалиште у Нишу прилично велики. У прилог томе говори и недавна изјава министра унутрашњих послова Небојше Стефановића, који је рекао да је више од 60.000 Албанаца поднело захтев за издавање пасоша Србије. Такође, јавна је тајна да се из године у годину све већи број Албанки са Косова и Метохије порађа у болницама у Врању, Лесковцу и Нишу. Према писању интернет портала „Нишке вести“, Албанци полако али сигурно окупирају Ниш. Долазе у тајности и преко посредника пазаре некретнине. У задње време су постали власници око 300 стамбених јединица. На жалост и на срамоту, у купопродајним трансакцијама им помажу Срби.

Зашто о овоме „бруји“ Ниш, а државни медији прећуткују проблем који све више личи на „Косовски сценарио“? Наиме, за време СФРЈ државни медији су прећуткивали албанизацију Косова и Метохије јер је Титов режим дозволио масовно насељавање Албанаца, док је прогнаним Србима повратак на њихова огњишта био забрањен.

Да ли као народ по ко зна који пут понављамо исте грешке? Да ли смо спремни да ћутимо пред новом окупацијом и да ли смо свесни да ће због нашег ћутања криво испаштати наши потомци?

**СРБИНЕ, ОСВЕСТИ СЕ!
СТОП АЛБАНИЗАЦИЈИ НИША!**